
Auca del naixement de l'Aina

1. A Navarcles i a Manresa,
pel desembre, el vint-i-nou,
vam tenir una gran sorpresa:
l'Aina va sortir de l'ou.

2. Festejàvem aquell dia,
en família acomboiats,
que la Tere, qui ho diria?,
té els seixanta repicats.

3. Des de Lleida i Barcelona
van venir tots amb els nets
i la Jana feia estona
que tenia els deures fets.

4. Dos cuiners de l'Argentina
per l'Horaci dirigits
van fer «asado», cosa fina;
ens en vàrem llepar els dits.

5. Vam treure el ventre de pena.
Estàvem tips com toixons.
Poc pensàvem en la nena
i en possibles contraccions.

6. Però l'Alba atabalada
va i ens diu: «No em trobo bé.
Tinc la panxa destrempada;
em sembla que pariré».

7. Van córrer a fer la maleta.
Ens varen deixar en Marçal
i en Joel va dur toveta
l'Alba cap a l'hospital,

8. des d'on aquella vesprada
al cap de poc ens va dir:
«Ja ha nascut. Quina passada!
Quedem per demà al matí.»

9. Per felicitar la nora,
amb l'Elna varen venir
des de Lleida d'hora, d'hora,
la padrina i el padrí.

10. Tot va anar com una seda
i fins ens vam fer un retrat
on se'ns veu, a dins la cleda,
que formem un gran ramat.

11. Va ser així com nasqué l'Aina,
una dolça criatura
que entre becaina i becaina
dues mamelles escura.

12. I quin goig, quina alegria
és veure com va creixent
i afronta el seu dia a dia.
Que sigui feliç. Amén.

Joan Vilamala, 2020